

2016. április 12., kedd

P8_TA(2016)0103

A 2012. és 2013. évi éves jelentések a szubszidiaritásról és az arányosságról**Az Európai Parlament 2016. április 12-i állásfoglalása a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló 2012–2013. évi éves jelentésekről (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács illetékes szervezeti egységei között létrejött, 2011. július 22-i gyakorlati megállapodásra az első olvasatban elfogadott megállapodások esetében az EUMSZ 294. cikke (4) bekezdésének alkalmazásáról,
- tekintettel „Az uniós szabályozás célravezetősége, a szubszidiaritás és az arányosság – a jogalkotás minőségének javítása 2011-ben – 19. jelentés” című, 2014. február 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról – a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 18. jelentésről (2012) szóló, 2012. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról, a szubszidiaritásról és az arányosságról, valamint az intelligens szabályozásról szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság szubszidiaritásról és arányosságról szóló 2012. évi éves jelentésére (COM(2013)0566) és a Bizottság szubszidiaritásról és arányosságról szóló 2012. évi éves jelentésére (COM(2014)0506),
- tekintettel az intelligens szabályozásról szóló, 2014. december 4-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió parlamenti elnökeinek 2015. április 21-i konferenciájának következtetéseire,
- tekintettel a COSAC parlamenti vizsgálattal kapcsolatos európai uniós eljárások és gyakorlatok fejleményeiről szóló 2012. szeptember 27-i, 2013. május 17-i, 2013. október 4-i, 2014. június 19-i és 2014. november 14-i féléves jelentéseire,
- tekintettel a független érdekelt felek adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoportjának 2014. október 14-i, „A bürokrácia csökkentése Európában – örökség és kilátások” című végleges jelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. és 132. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A8-0301/2015),

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0061.⁽³⁾ HL C 353. E, 2013.12.3., 117. o.⁽⁴⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 87. o.⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

2016. április 12., kedd

- A. mivel 2012-ben a Bizottsághoz 83 jogalkotási javaslattal kapcsolatos indokolással ellátott vélemény érkezett; mivel a benyújtott dokumentumok száma 2012-ban 292 volt, beleértve azokat is, amelyek nem minősülnek indokolással ellátott véleménynek;
- B. mivel 2013-ban a Bizottsághoz 99 jogalkotási javaslattal kapcsolatos indokolással ellátott vélemény érkezett; mivel a benyújtott dokumentumok száma 2013-ban 313 volt, beleértve azokat is, amelyek nem minősülnek indokolással ellátott véleménynek;
- C. mivel 2012-ben a nemzeti parlamentek 12 indokolással ellátott véleményt adtak ki a Monti II. javaslatról⁽¹⁾ 19 szavazatot képviselve (a szavazatküszöb 18), és így elindult az első ún. sárga lapos eljárás, amelynek értelmében a javaslatot előterjesztő intézménynek kell a javaslatot felülvizsgálnia és a javaslat visszavonására, módosítására vagy fenntartására vonatkozó döntését megindokolnia;
- D. mivel a Bizottság visszavonta a Monti II. javaslatot, de jelezte, hogy az összhangban áll a szubszidiaritás elvével, és hogy a javaslat visszavonására azért került sor, mert az Európai Parlamentben és a Miniszterek Tanácsában nem volt elég támogatottsága⁽²⁾;
- E. mivel 2013-ban a nemzeti parlamentek 13 indokolással ellátott véleményt bocsátottak ki az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló javaslatról⁽³⁾ 18 szavazatot képviselve, és ezáltal megindítva a második sárga lapos eljárást;
- F. mivel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy javaslata megfelel a szubszidiaritás elvének, és annak visszavonása vagy módosítása nem szükséges; mivel a Bizottság bejelentette, hogy a jogalkotási eljárás során kellőképpen figyelembe fogja venni az indokolással ellátott véleményeket⁽⁴⁾;
- G. mivel több nemzeti parlament is aggodalmát fejezte ki a Bizottság megközelítésével kapcsolatban, tekintettel arra, hogy a Bizottság által benyújtott indokolások és érvek nem elégségesek; mivel az Európai Parlament Jogi Bizottsága és Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága vitát folytatott erről a kérdésről;
- H. mivel a Tanáccsal az Európai Ügyészségről ezt követően folytatott tárgyalások során az eredeti javaslathoz képest – amelyhez az indokolással ellátott vélemény született – a javaslat hatályát és a munkamódszereket leszűkítették;
- I. mivel kezdeményezési jogából adódóan a Bizottság felel annak biztosításáért, hogy a szakpolitika kialakításának korai szakaszában megfelelő döntések szülessenek arról, szükséges-e uniós szintű fellépést javasolni, és amennyiben igen, milyen formában;
- J. mivel a Bizottság éppen a hatásvizsgálati folyamatra vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatát végzi, amely magában foglalja a szubszidiaritás és az arányosság elvének figyelembevételét;
- K. mivel a Parlament létrehozta saját hatásvizsgálati osztályát, amely 2013-ban 50 alkalommal adott előzetes értékelést és egy bizottsági hatásvizsgálatról két részletes értékelést;
- L. mivel a nemzeti parlamentek megfigyelték, hogy a felhatalmazáson alapuló jelentős hatáskörök és nagy számuk megnehezíti annak hatékony értékelését, hogy a végleges szabályok tiszteletben tartják-e a szubszidiaritás elvét;

⁽¹⁾ Javaslat – A Tanács rendelete a kollektív fellépéshez való jognak a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggésben való gyakorlásáról – COM(2012)0130.

⁽²⁾ Šefčovič alelnök 2012. szeptember 12-i, a nemzeti parlamenteknek címzett levele.

⁽³⁾ A Bizottság javaslata az Európai Ügyészség létrehozásáról – (EPP) (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat 2013. november 27-i, 2. jegyzőkönyv szerinti, a szubszidiaritás elvére tekintettel történő felülvizsgálatáról, COM(2013)0851.

2016. április 12., kedd

M. mivel a szubszidiaritás és az arányosság ellenőrzésére, illetve hatásvizsgálatra csak a jogalkotási folyamat elején kerül sor;

1. megjegyzi, hogy a szubszidiaritás és az arányosság az Európai Unió alapvető vezérelvei;
2. hangsúlyozza, hogy az uniós hatáskörök gyakorlását az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében kifejtetteknek megfelelően a szubszidiaritás és az arányosság elvének kell vezérelnie; üdvözli, hogy 2012-ben és 2013-ban e két elv érvényesülését mind az uniós intézmények, mind a nemzeti parlamentek alaposan tanulmányozták;
3. üdvözli, hogy az utóbbi években a nemzeti parlamentek szorosabban részt vettek és fokozottan bekapcsolódtak az európai jogalkotási folyamatba, amelynek következtében nagyobb figyelmet kaptak az EU alapját képező elvek, köztük intézményközi vonatkozásokban a szubszidiaritás és az arányosság elve, megjegyzi azonban, hogy ezzel kapcsolatban még további munkára van szükség; ezért a Bizottság és a nemzeti parlamentek közötti párbeszéd megerősítése érdekében első lépésként azt javasolja, hogy a Bizottság évente tartson tanácskozást e parlamentekkel;
4. úgy véli továbbá, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elve jelenti a kiindulópontot a politika kialakításához; hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy a jogalkotási folyamat elején fel kell mérni, hogy a szakpolitikai célkitűzéseket uniós szinten, és nem nemzeti vagy regionális kezdeményezések révén lehet-e jobban megvalósítani;
5. felhívja a figyelmet a parlamentek jelentőségére, területi hatására és a polgárokhoz való közelségére, és kéri, hogy adott esetben nagyobb mértékben vonják be e parlamenteket a korai előrejelző rendszerbe;
6. megjegyzi azonban, hogy a nemzeti parlamentek által benyújtott vélemények többsége mindössze néhány nemzeti parlamenttől érkezik be, és arra ösztönzi a többi parlamentet is, hogy vállaljanak nagyobb szerepet az uniós vitában;
7. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2. jegyzőkönyvében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvét, amelyek olyan általános jellegű elvek, amelyek az intézményeket az uniós hatáskörök gyakorlása során kötelezik, azzal a kivétellel, hogy a szubszidiaritás elve nem alkalmazandó az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken;
8. úgy véli, hogy a szubszidiaritás elvének érvényesülését ellenőrző mechanizmus kiemelten fontos az uniós és a nemzeti intézmények közötti együttműködés szempontjából;
9. megjegyzi, hogy a Bizottság által készített éves jelentések igen felszínesek, és felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra részletesebb jelentések elkészítését a tekintetben, hogy az uniós politikák kialakítása során hogyan tartják tiszteletben a szubszidiaritás és az arányosság elvét;
10. tudomásul veszi a 2012. és 2013. évi éves jelentésben a Bizottság által alkalmazott módszert, amely a statisztikákban a javaslatcsomagokról a nemzeti parlamentek által benyújtott indokolással ellátott véleményeket csupán egy indokolással ellátott véleménnyé minősítette, ahelyett, hogy minden egyes javaslatról készült indokolással ellátott véleménynek tekintette volna;
11. úgy véli, hogy összességében véve az indokolással ellátott vélemények az összes indítvány százalékos arányában jelentősen megszaporodtak a 2010. és 2011. évhez képest, és hogy a 2012-ben benyújtott indokolással ellátott vélemények száma az összes indítvány 25 %-át tette ki, míg ez a szám 2013-ban a nemzeti parlamentektől a 2. jegyzőkönyv szerinti eljárás értelmében származó indítványok 30 %-át tette ki; tudomásul veszi a nemzeti parlamentek bevonását a jogalkotási folyamatba;

2016. április 12., kedd

12. rámutat, hogy a nemzeti parlamentek 2012-ben alkalmazták először az úgynevezett sárga lapos eljárást a szubszidiaritás elvével összefüggésben, mégpedig a kollektív fellépéshez való jognak a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggésben való gyakorlásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat (Monti II.) esetében; megjegyzi, hogy bár a Bizottság végül arra jutott, hogy a javaslat nem sérti a szubszidiaritás elvét, politikai támogatás hiányában visszavonta a javaslatot; megjegyzi, hogy a második sárga lapos eljárás 2013-ban indult a Bizottság Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatával kapcsolatban; megjegyzi, hogy a Bizottság arra jutott, hogy a javaslat megfelel a szubszidiaritás elvének, és annak fenntartása mellett döntött;

13. megjegyzi, hogy a nemzeti parlamentek indokolással ellátott véleményei rámutatnak arra, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvét többféleképpen értelmezik; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy a Szerződésekben megfogalmazottak szerint a szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió „csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók”; emlékeztet továbbá, hogy „az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges”; arra ösztönzi a nemzeti parlamenteket, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvei teljesülésének értékelésekor maradjanak hűek az EUSZ betűjéhez; határozottan javasolja, hogy a nemzeti parlamentek és az európai intézmények folytassanak eszmecserét a szubszidiaritás és az arányosság elvei vizsgálatának gyakorlatáról;

14. megjegyzi, hogy a nemzeti parlamentek által benyújtott indokolással ellátott vélemények jelentősen eltérnek a felhozott kérdések formáját és típusait illetően; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincs közös „minta”, mivel ez megnehezíti annak felmérését, hogy a nemzeti parlamentek milyen alapon interveniálnak;

15. emlékeztet arra, hogy korábbi parlamenti jelentések beszámoltak olyan esetekről is, amikor a szubszidiaritás elvét nem alkalmazták megfelelően a Bizottság által végzett hatásvizsgálatok során; továbbá emlékeztet arra, hogy a Hatásvizsgáló Testület éves jelentéseiben is felvetették ezt a kérdést; tudomásul veszi, hogy a Hatásvizsgáló Testület által 2012-ben és 2013-ban felülvizsgált hatásvizsgálatok több mint 30 %-áról vélte úgy, hogy esetükben nem volt kielégítő a szubszidiaritás elvének elemzése; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy ez a szám 2014-ben 50 %-ra emelkedett, és felszólítja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatokra vonatkozó iránymutatások felülvizsgálata során foglalkozzon e kérdéssel, és fordítsa meg ezt a tendenciát;

16. felhívja a figyelmet a hatásvizsgálat mint a jogalkotási folyamat során a döntéshozatali eljárást támogató eszköz jelentőségére, és ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy gondosan mérlegelni kell a szubszidiaritással és az arányossággal kapcsolatos kérdéseket;

17. hangsúlyozza, hogy a polgárok bizalmának fokozása érdekében alapvető fontosságú olyan alapos hatásvizsgálatok elvégzése, amelyek részletesen értékelik a szubszidiaritás elvének való megfelelést, mivel a polgárok gyakran úgy vélik, hogy a szubszidiaritás elve a demokratikus folyamat kulcsfontosságú eleme; ezért rámutat, hogy a szubszidiaritás elvének fokozott ellenőrzése az úgynevezett „demokratikus deficit” csökkentését szolgáló fontos eszköz lehetne;

18. megismétli a 2011. szeptember 14-i, fent említett állásfoglalásában tett felhívását, amely a javasolt jogszabály alátámasztásaként elvégzett bizottsági hatásvizsgálatokat – amelyek reformjáról jelenleg vita zajlik – kiegészítő nemzeti hatásvizsgálatok alkalmazására használják; úgy véli, hogy a Parlamentben a közelmúltban létrehozott hatásvizsgáló osztályok pozitív kiegészítést fognak nyújtani a Bizottság munkájához;

19. csalódottságának ad hangot a Bizottság nemzeti parlamenteknek adott válasza miatt azokban az esetekben, amikor sárga lap kiadására került sor; úgy véli, hogy a Bizottságnak bármely közzétett véleményen kívül átfogóan és egyedi alapon folytatott párbeszéd részeként kell megválaszolni a nemzeti parlamentek által felvetett aggályokat; úgy véli, hogy a Bizottságnak álláspontjának részletes kifejtésére a Parlament illetékes bizottsága vagy bizottságai előtt is meg kell jelennie;

2016. április 12., kedd

20. kiemeli, hogy az uniós döntéshozatal befolyásolásának eszközeként szolgáló sárga lapos eljárás hatékonyan megerősíthető a nemzeti parlamentek véleményével kapcsolatos korai információcsere révén, ezért a szubszidiaritás és az arányosság elvének való megfelelés értékelésének hatályáról és az ehhez használt értékelési módszerekről folytatott eszmecsere ösztönzi a nemzeti parlamenteket;

21. úgy véli, hogy a politikai párbeszéd egyre fontosabb a szubszidiaritás elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; úgy véli, hogy javítani kell a politikai párbeszédet nemcsak a sárga vagy narancssárga lapos eljárások során, hanem általánosságban véve is; e tekintetben üdvözli a Juncker által vezetett Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy még több nemzeti parlament előtt jelenik meg, és kéri a Parlamentet, hogy fontoljon meg hasonló kezdeményezéseket; úgy véli, hogy ösztönözni lehetne az előadókat, hogy a nemzeti parlamentekkel gyakrabban találkozzanak, különösen, hogy a videokonferencia és más online platformok segítségével könnyebb és hatékonyabb a kapcsolatfelvétel;

22. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek és a nemzeti parlamenteknek tovább kell munkálkodniuk a „szubszidiaritás kultúrájának” Unióban történő terjesztését illetően; két konkrét kezdeményezést javasol, amelyek a jelenlegi jogalkotási folyamat során megkönnyítik a szubszidiaritás mérlegelését, nevezetesen a politikai párbeszéd során az álláspontok, elképzelések és a nemzeti parlamentek által tett egyéb javaslatok nagyobb mértékű beépítésével, különösen az előkészítő munka során, például a Bizottság által készített zöld és fehér könyveknél, és a szubszidiaritási ellenőrzés értelmében a nemzeti parlamentekkel való konzultációs időszak meghosszabbításának mérlegelésével, amennyiben ezt a nemzeti parlamentek idő szűkére hivatkozva, objektív indokokkal, igazolva, például természeti katasztrófára és a nemzeti parlamentek és a Bizottság által jóváhagyandó szünetekre hivatkozva kérelmezik; úgy véli, hogy ezt elsősorban az intézmények és a nemzeti parlamentek által elfogadott politikai kötelezettségvállalással lehet elérni, ugyanakkor ez nem okozhatja a vonatkozó jogszabályok késedelmes elfogadását;

23. ha a tagállamok egyetértenek azzal, hogy a nemzeti parlamentek számára a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 6. cikke szerinti indokolással ellátott vélemény kiadására megadott határidő meghosszabbodjon, akkor ezt figyelembe kell venni a Szerződés következő felülvizsgálatakor; ezt követően az ilyen meghosszabbított határidőt a másodlagos jogszabályokban is meg lehet határozni;

24. fontosnak tartja, hogy a sárga lapos eljárást a parlamentek könnyen végrehajthassák, ugyanakkor a Szerződéseknek megfelelően ismételten megerősíti a szubszidiaritás elvét;

25. megjegyzi, hogy a COSAC-ban több nemzeti parlament kifejezte, hogy érdekelné a zöld kártya mint a politikai párbeszéd javítása eszközének bevezetése, amely – miután megszerezte a Parlament támogatását – lehetővé tenné a nemzeti parlamentek számára, hogy a Bizottság felé és a Bizottság kezdeményezési jogának kellő figyelembe vételével konstruktív javaslatokkal éljenek;

26. megjegyzi, hogy a jogalkotási javaslatok drámai változáson mehetnek keresztül az intézmények általi elfogadás folyamata során; emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás elvének való megfelelés ellenőrzésére csak a jogalkotási folyamat kezdeténél, nem pedig lezárásánál kerül sor; emlékeztet továbbá arra, hogy hatásvizsgálatokat inkább a jogalkotási folyamat kezdeti mintsem végső szakaszában szoktak folytatni; hangsúlyozza, hogy az elfogadási eljárás megindítását követően félidős értékelésre van szükség, és hogy a jogalkotási folyamat végén adott esetben fel kell mérni azokat a tagállamokat, amelyek nem tartják tiszteletben a szubszidiaritás elvét;

27. felszólít ezért, hogy a jogalkotási tárgyalások lezárultakor és a végleges szöveg elfogadását megelőzően újabb szubszidiaritási ellenőrzést és teljes körű hatásvizsgálatot folytassanak a szubszidiaritás elvének való megfelelés és az arányosság vizsgálatának biztosítására; úgy véli, hogy egy ilyen „megfontolási időszak” segítséget nyújthat a döntéshozóknak annak értékelése során, hogy a jogszabályok megfelelnek-e az Unió alapelveinek, illetve fokozná a gyakran igen intenzív tárgyalási időszakok eredményeinek átláthatóságát;

28. tudomásul veszi az új Bizottság szakpolitikai céljait az uniós jogszabályokra irányuló kezdeményezések és javaslatok terén, amelyek konkrétan: a költségek minimalizálása; a polgárok, vállalkozások és munkavállalók előnyben részesítése; valamint a szabályozásból eredő szükségtelen terhek elkerülése;

2016. április 12., kedd

29. úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keretbe tartozó programoknak fel kell mérniük és a kedvezményezett tagállamokban kimutathatóan megteremtett hozzáadott értékben kifejezve bizonyítaniuk kell a szubszidiaritás elvének való megfelelést;
30. kéri a Bizottságot, hogy az arányosság és a szubszidiaritás elvével összhangban, illetve a pályázati eljárás hatékonyabbá és eredményorientáltabbá tétele céljából egyszerűsítse az uniós források megpályázásának folyamatát;
31. kiemeli elkötelezettségét amellet, hogy a saját kezdeményezésű jogalkotási jelentései értékelése, a bizottsági hatásvizsgálatok előzetes értékelése, valamint a potenciális európai uniós hozzáadott érték és az uniós fellépés hiányából adódó költségek folyamatos értékelése révén biztosítsa a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartását;
32. külön kitér a beruházó és állam közötti vitarendezésről (ISDS) szóló közelmúltbeli megbeszélésekre és az Európai Bizottság arra irányuló javaslatára, hogy felváltsák a jelenlegi modellt; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikke kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó területként határozza meg a közös kereskedelempolitikát, amelynek közös elveken kell alapulnia; megjegyzi, hogy a szubszidiaritás elve ezért nem vonatkozik a közös kereskedelempolitikára;
33. felkéri a tagállamokat, hogy ne akadályozzák a beruházó és állam közötti, szerződésen alapuló választottbírósi eljárást átláthatóságára vonatkozó UNCITRAL-egyezményt, hogy a Bizottság aláírhatta azt az egész Unió nevében; sajnálatát fejezi ki a jelenlegi helyzet miatt, amelyben egyes uniós tagállamok részes felei az egyezménynek, míg mások nem; úgy véli, hogy e példa rávilágít arra, hogy minden szinten fokozottan tisztázni kell az Unió külföldi közvetlen befektetésekre vonatkozó kizárólagos hatáskörének kiterjedését; emlékeztet arra, hogy a tagállamok által végrehajtott különböző beruházásvédelmi politikák vezettek a jelenlegi helyzethez, amikor a tagállamok közel 1 400 kétoldalú beruházási szerződés részes felei, amelyek különböző rendelkezései – egyes esetekben – külföldön az adott beruházás származási országától függően az uniós beruházók eltérő kezelését eredményezhetik;
34. más országoknak nyújtott uniós pénzügyi támogatásokat, különösen a makroszintű pénzügyi támogatásokat illetően alaposabb előzetes és utólagos hatásvizsgálatokra szólít fel a javasolt eszközök arányosságát illetően, annak érdekében, hogy a támogatás hatékony és valóban hasznos legyen szükség esetén szerven partnereink számára; ragaszkodik ahhoz, hogy hozzanak létre feltételrendszert a támogatás kiosztásához, és megfelelően ellenőrizzék a pénzeszközök felhasználását, beleértve a csalás és korrupció megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos intézkedéseket, valamint a Parlament átfogó és részletes vizsgálatát; felhív az Unió külső eszközeinek erős beépítésére, összekapcsolva a kereskedelmet, a fejlesztést és a kül- és biztonságpolitikát; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak nagyobb elkötelezettséget kell mutatniuk e tekintetben;
35. rámutat a megfelelő konzultációnak, párbeszédnek és a polgárok, vállalkozások (nevezetesen a kkv-k) és a civil társadalom kereskedelempolitikát érintő uniós döntéshozatali folyamatba való bevonásának fontosságára;
36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-